

delsler fra danskere, som udsættes for vold og trusler om vold, når de skal vidne i en retssag.

Ifølge nye tal over anmeldelser er 664 personer i 1999 blevet truet eller udsat for voldelige overfald før eller under en retssag, hvor de har været indkaldt som vidner, som det bl.a. fremgår af Berlingske Tidende den 28. marts 2000 og TV-Danmark den 30. marts 2000. Det er 227 flere end for blot tre år siden. I 1998 var tallet 633, og problemets omfang har aldrig været større, siden det blev gjort strafbart at fremsætte trusler mod vidner i 1992.

Formanden for Politimesterforeningen, Jørgen Illum, politimester i Esbjerg har i den forbindelse udtalt, at »det er i allerhøjeste grad en uheldig tendens. Det er afgørende for muligheden for at retsforfølge en person, at folk tør stå frem som vidner«, og han fortsætter, »udviklingen ødelægger politiets arbejde med at opklare visse forbrydelser, fordi vidner på grund af vold og trusler bliver skræmt til tavshed. Det kan ikke være meningen, at en person skal undslippe den rigtige straf, fordi et vidne er blevet skræmt fra at stille op i retten«.

Dommerforeningens formand, Jes Schiøler, oplyser til pressen, at mange vidner i dag udtrykker frygt for konsekvenserne ved at svare på spørgsmål i retten og fortsætter »den brede erfaring blandt dommerne er, at frygten for at vidne allerede i dag er stigende. Det er en bekymrende udvikling, for det er fundamentalt for vores retssamfund, at man i retten kan fortælle sandheden om en forbrydelse uden risici«. Spørgeren tilslutter sig fuldt ud denne bekymring og ønsker at vide, hvilke initiativer, ministeren vil tage i anvendelse for at imødegå denne kedelige udvikling.

Svar (17/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om isolation mv. (lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 1999), afgav en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i juni 1998 en rapport om vidnebeskyttelse. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter for Justitsministeriet, anklagemyndigheden, politiet og politiets organisationer.

Formålet med arbejdsgruppens rapport var grundigt at overveje, om der kan gøres mere for de personer, der føler sig utrygge ved at skulle afgive vidneforklaring.

Som det også fremgår af rapporten, er der allerede en lang række muligheder på dette område; myndigheder som rent faktisk anvendes af domstolene. Den gældende ordning består både af lovregler i retsplejeloven og straffeloven og af forskellige praktiske foranstaltninger.

Arbejdsgruppen understregede i rapporten, at det i forbindelse med overvejelser om en forstærket indsats på dette område er vigtigt at holde sig for øje, at vidner i langt de fleste tilfælde ikke er i fare for at blive udsat for overgreb. Man bør derfor være meget opmærksom på at undgå, at en øget fokusering på vidnebeskyttelse skaber en forøget frygt blandt personer, der skal afgive forklaring som vidne. En frygt, der som nævnt i de fleste tilfælde vil være ubegrundet.

Det var imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at der på nogle enkelte – men væsentlige – punkter kunne være behov for nye regler og initiativer. Der henvises herom til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 14, hvor arbejdsgruppens forslag til initiativer mv. er beskrevet.

Som det fremgår af pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, omfatter lovforslaget et enkelt af forslagene i rapporten (forhåndsafgørelse om dørlukning mv). Herudover er der – i overensstemmelse med et forslag i rapporten – i forbindelse med vedtagelse af lovforslaget om styrkelse af samarbejdet mellem retterne og pressen (jf. lov nr. 362 af 2. juni 1999) gennemført en ændring af retsplejeloven med henblik på at gøre det muligt at nedlægge navneforbud af hensyn til vidners sikkerhed.

Spm. nr. S 2279

Til forsvarsministeren (7/4 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give, som opfølgning på svaret på spørgsmål nr. S 1891 fra indeværende Folketingssamling, omkring overflytningen af Garderhusarregimentet fra Næstved til Slagelse, om hvor hesteeskorten i givet fald skal træne, da Slagelses borgmester har udtalt, at man slet ikke ønsker, at hestene skal træne i Slagelse by, men denne ugentlige træning i byomgivelser, er strengt nødvendig for hesteeskorten, eftersom de skal øves i at have trafik omkring sig og dertil kommer, at vejen er lang